

JERIKON VALTAUS

1. Kertomuksen taustatietoja
 - a) Kertomuksen tapahtumapaikka
Jerikon kaupunki
 - b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
Jatkoa edelliseen
 - c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
Joosua ja Herran sotajoukon päämies

d) Outoja termejä

Oinas on pässi eli uroslammas. Pasuuna on nykyisin vaskinen puhallinsoitin. Kertomuksessa puhalletaan oinaan sarvista tehtyihin pasuunoihin eli ”torviin”.

2. Itse kertomus Raamatusta

Joos. 5: 10 – 6. luku

Kun israelilaiset olivat leiriytyneet Gilgaliin, viettivät he sen kuukauden neljäntenätoista päivänä, ehtoolla, pääsiäistä Jerikon arolla. Pääsiäisen jälkeisenä päivänä he söivät sen maan tuotteista happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä, juuri sinä päivänä. Mutta seuraavana päivänä lakkasi manna, koska he söivät sen maan tuotteita; eivätkä israelilaiset enää saaneet mannaa, vaan he söivät sinä vuonna Kanaanin maan satoa.

Tapahtui Joosuan ollessa Jerikon luona, että hän nosti silmänsä ja näki miehen seisovan edessään, paljastettu miekka kädessä. Joosua meni hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?" Niin hän sanoi: "En, vaan minä olen Herran sotajoukon päämies ja olen juuri nyt tullut." Niin Joosua heittäytyi kasvoilleen maahan, kumarsi ja sanoi hänelle: "Mitä herrallani on sanottavana palvelijalleen?" Herran sotajoukon päämies sanoi Joosualle: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Joosua teki niin. Mutta Jeriko sulki porttinsa ja oli suljettuna israelilaisilta: ei kukaan käynyt ulos, eikä kukaan käynyt sisälle. Niin Herra sanoi Joosualle: "Katso, minä annan sinun käsiisi Jerikon sekä sen kuninkaan ja sotaurhot. Kulkekaa siis, kaikki sotakuntoiset miehet, kaupungin ympäri, kiertäkää kerta kaupunki; tee niin kuutena päivänä. Seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasunaa arkin edellä. Seitsemäntenä päivänä kulkekaa kaupungin ympäri seitsemän kertaa, ja papit puhaltakoot pasunoihin. Kun pitkä oinaansarven puhallus kuuluu, kun kuulette pasunan äänen, niin nostakoon koko kansa kovan sotahuudon; silloin kaupungin muuri kukistuu siihen paikkaansa, ja kansa voi rynnätä sinne ylös, kukin suoraan eteensä."

Silloin Joosua kutsui papit ja sanoi heille: "Ottakaa liitonarkki, ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasunaa Herran arkin edellä." Sitten hän sanoi kansalle: "Lähtekää ja kulkekaa kaupungin ympäri, ja aseväki käyköön Herran arkin edellä." Tapahtui, niin kuin Joosua oli kansalle sanonut. Ne seitsemän pappia, jotka kantoivat niitä seitsemää oinaansarvista pasunaa Herran edellä, lähtivät ja puhalsivat pasunoihin, ja Herran liitonarkki kulki heidän jäljessään. Aseväki kulki pasunaa puhaltavien pappien edellä, mutta muu väki kulki arkin jäljessä, samalla kuin pasunoihin yhtenäen puhallettiin.

Joosua käski kansaa sanoen: "Älkää nostako sotahuutoa älkääkä antako äänenne kuulua, älköönkä sanaakaan pääskö teidän suustanne ennen kuin sinä päivänä, jona minä teille sanon: 'Nostakaa sotahuuto', silloin se nostakaa."

Joosua antoi Herran arkin kulkea yhden kierroksen kaupungin ympäri; sitten he menivät leiriin ja jäivät yöksi leiriin. Joosua nousi varhain seuraavana aamuna, ja papit ottivat Herran arkin. Ne seitsemän pappia, jotka kantoivat niitä seitsemää oinaansarvista pasunaa Herran arkin edellä, kulkivat puhaltuen yhtenäen pasunoihin, ja aseväki kulki heidän edellään, mutta muu väki kulki Herran arkin jäljessä, samalla kuin pasunoihin yhtenäen puhallettiin. Tänä toisenakin päivänä he kulkivat kerran kaupungin ympäri ja palasivat sitten leiriin. Niin he tekivät kuutena päivänä.

Mutta seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamun sarastaessa ja kulkivat kaupungin ympäri samalla tavalla seitsemän kertaa. Ainoastaan sinä päivänä he kulkivat kaupungin ympäri seitsemän kertaa. Kun papit seitsemännellä kerralla puhalsivat pasunoihin, sanoi Joosua kansalle: "Nostakaa sotahuuto, sillä Herra antaa teille kaupungin. Kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihittäköön tuhon omaksi Herran kunniaksi; ainoastaan portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan hänen talossansa, sillä hän piilotti tiedustelijat, jotka me lähetimme. Mutta karttakaa tuhon omaksi vihittyä, ettette vihi jotakin tuhon omaksi ja kuitenkin ota tuhon omaksi vihittyä ja niin tule vihkineiksi Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen. Kaikki hopea ja kulta sekä vaski- ja rautakalut olkoot pyhitetyt Herralle; ne joutukoot Herran aarteistoon."

Silloin kansa nosti sotahuudon ja pasunoihin puhallettiin. Kun kansa kuuli pasunan äänen, niin se nosti kovan sotahuudon; silloin kukistui muuri siihen paikkaansa, ja kansa ryntäsi ylös kaupunkiin, kukin suoraan eteensä. Niin he valloittivat kaupungin. He vihkivät miekan terällä tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli, miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, vieläpä härät, lampaat ja aasit.

Mutta niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, Joosua sanoi: "Menkää sen porton (Raahab) taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niin kuin olette hänelle vannoneet." Silloin ne nuoret miehet, jotka olivat olleet vakoilemassa, menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaikki hänen omaisensa; kaikki hänen sukulaisensa he toivat ulos ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle. Mutta kaupungin ja kaikki, mitä siinä oli, he polttivat tulella; ainoastaan hopean,

kullan sekä vaski- ja rautakalut he panivat Herran huoneen aarteistoon. Mutta portto Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisensa Joosua jätti henkiin; ja hän jäi asumaan Israelin keskuuteen, aina tähän päivään asti, koska hän oli piilottanut ne tiedustelijat, jotka Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa. Herra oli Joosuan kanssa, ja hänen maineensa levisi kautta maan.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sitten kuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää. Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa. Hepr. 11: 30 – 31.

Jumala näytti Israelin kansalle jatkuvasti suuria ihmeitään, että kansa olisi turvannut ja luottanut yksin Häneen. Suurin ihme oli vielä vasta tulossa, kun Jeesus, Jumalan poika syntyi ihmiseksi. Me saamme turvata ja luottaa yksin Häneen.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Jumala oli sanonut Moosekselle palavasta pensaasta: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä."

Muutaman viikon päästä kuulemme kertomuksen, kuinka Gideon valloitti Midianilaisten leirin.

5. Opeteltava Raamatun lause

"Suuri on Herra ja sangen ylistettävä, ja hänen suuruutensa on tutkimaton."
Ps. 145: 3.

6. Lauluehdotus SK 132 (Sävelellä SK 172)

Siion, Siion, olkoon onni sulla. Luonashan on Herra taivaan, maan.
Koskaan ei voi hetki julma tulla, jolloin sortumistas riemuitaan.

Aina käyköön ystävilles parhain, heidän luonaan. Herra, ole ain.
Paljon heitä suo, ja myöhään, varhain olkoon työssä joukko vartijain.

Rauha muuriesi sisäpuolla, onni huoneessasi olkohon!
Seurakuntaas, Herra, itse puolla, silloin taattu lastes rauha on.

Siion. Siion, kaikki voimat sulle uhraan, kunnes käyn mä kuolemaan.
Onnes myös on aina onni mulle. Siitä yksin parhaan riemun saan.

Johannes Bäck (1850-1901), pastori

Siion, Siion

Sanat Johannes Bäck (1850-1901)

Sii-on, Sii-on, ol-koon on-ni sul-la. Luo-nas-han on Her-ra tai-vaan,
maan. Kos-kaan ei voi het-ki jul-ma tul-la, jol-loin sor-tu-
- mis-tas rie-mui-taan.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Huomaa, mitä Joosua sanoi kansalle: "Kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihittäköön tuhon omaksi Herran kunniaksi... karttakaa tuhon omaksi vihittyä, ettette vihi jotakin tuhon omaksi ja kuitenkin ota tuhon omaksi vihittyä ja niin tule vihkineiksi Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen. Kaikki hopea ja kulta sekä vaski- ja rautakalut olkoot pyhitetyt Herralle; ne joutukoot Herran aarteistoon." Kaikki eivät totelleet tätä. Siitä kuulemme ensi sunnuntaina.

23.3.2014

